

omnem animam viventem sicut feci. Cunctis diebus terræ, semētis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiescent.

℞. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos : * Neque erit deinceps diluvium dissipans terram. ✝. Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum foederis inter me et inter terram. — Neque.

Lectio iij.

Cap. ix.

Benedixitque Deus Noe et filiis ejus. Et dixit ad eos : Crescite, et multiplicamini, et replete terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terræ, et super omnes volucres cœli, cum universis quæ moventur super terram : omnes pisces maris manui vestræ traditi sunt. Et omne, quod movetur et vivit, erit vobis in cibum : quasi olera virētia tradidi vobis omnia. Excepto, quod carnem cum sanguine non comedētis. Sanguinem enim animalium vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum : et de manu hominis, de manu viri, et

fratris ejus requiram animam hominis. Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius : ad imaginem quippe Dei factus est homo.

℞. In articulo diēi illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illius, et uxores filiorum ejus. ✝. Delēta sunt universa de terra, remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. — Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnif. Añā. Quod autem cecidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et optimo fructum afferunt in patientia.

Si prædictæ Añæ ad Magnificat non potuerunt dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Feria v. occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa : alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio : quod semper fit, quando propria non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j.

Cap. ix. b

Bixitque Deus : Hoc signum foederis quod do inter me et vos, et ad omnem animam viventem, quæ est

vobiscum in generationibus sempiternas : Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum foederis inter me, et inter terram. Cumque obduxero nubibus cœlum, apparebit arcus meus in nubibus : et recordabor foederis mei vobiscum, et cum omni anima vivente, quæ carnem vegetat : et non erunt ultra aquæ diluvii ad delendum universam carnem. ℞. Dixit Dñs. 477.

Lectio iij.

Cepitque Noe vir agricola exercere terram, et plantavit vineam. Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaan, verēda scilicet patris sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis foras. At vero Sem et Japheth pallium imposuerunt hūmeris suis, et incedentes retrorsum, operuerunt verēda patris sui : faciēsque eorum aversæ erant, et patris virilia non viderunt.

℞. Noe vir justus. 477.

Lectio iij.

Evigilans autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius

suis minor, ait : Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. Dixitque : Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan servus ejus. Dilatet Deus Japheth, et habitet in tabernaculis Sem, sitque Chanaan servus ejus. Vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis. Et implēti sunt omnes dies ejus non gentorum quinquaginta annorum : et mortuus est.

℞. Quadraginta. 478.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j.

Cap. x.

Esunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, et Japheth : natique sunt eis filii post diluvium. Filii Japheth : Gomer, et Magog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer : Ascenez, et Riphath, et Thogorma. Filii autem Javan : Elisa, et Tharsis, Cethim, et Dodanim. Ab his divisæ sunt insulæ gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam et familias suas in nationibus suis. Filii autem Cham :

Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℞. *Ædificavit Noe.* 479.

Lectio ij. *Cap. xj.*

ERat autem terra lábbi unius, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixerunt : Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum : et celebremus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℞. *Ponam.* 479.

Lectio iij.

Descéndit autem Dóminus ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant filii Adam, et dixit : Ecce, unus est pópulus, et unum lábbium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatióibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem

próximí sui. Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℞. *Per memetipsū.* 479.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap. xj. b*

Æsunt generatiónes Sem : Sem erat centum annórum quando genuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem postquam genuit Arpháxad, quingéntis annis : et genuit filios et filias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et genuit Sale. Vixítque Arpháxad postquam genuit Sale, trecéntis tribus annis : et genuit filios et filias. Sale quoque vixit trigínta annis, et genuit Heber. Vixítque Sale postquam genuit Heber, quadringéntis tribus annis : et genuit filios et filias.

℞. *Benedixit Deus.* 485.

Lectio ij.

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et genuit Phaleg. Et vixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis : et genuit filios et filias. Vixit quoque Pha-

leg trigínta annis, et genuit Reu. Vixítque Phaleg postquam genuit Reu, ducéntis novem annis, et genuit filios et filias. Vixit autem Reu trigínta duobus annis, et genuit Sarug. Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducéntis septem annis : et genuit filios et filias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et genuit Nachor. Vixítque Sarug postquam genuit Nachor, ducéntis annis : et genuit filios et filias.

℞. *Ecce ego.* 486.

Lectio iij.

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et genuit Thare. Vixítque Nachor postquam genuit Thare, centum decem et novem annis : et genuit filios et filias. Vixítque Thare septuagínta annis, et genuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare : Thare genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris

Abram, Sárai : et nomen uxóris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℞. *In artículo.* 486.

SABBATO

ANTE QUINQUAGESIMAM

AD VESPERAS.

Capitulum. *1. Cor. xij.*

Ratres, Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritátem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymn. Jam sol recédit. *ut in Psalt.* 176.

℞. *Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.*
℞. *Et descéndat super nos misericórdia tua.*

Ad Magnif. Aña. Pater fidei nostræ * Abraham summus, obtulit holocáustum super altáre pro filio.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolutos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

DOMINICA
IN QUINQUAGESIMA.
AD MATUTINUM.

Invit. Præoccupémus. 3.
Psalm. Veníte. 2.

In primo versu Psalmi
omittitur. Præoccupémus
faciem. etc. et ejus loco
repetitur a Choro Invitat.

Hymnus. Primo die. 3.
Añæ, Psalmi, et *¶¶*.
Nocturn. de Psalterio. 4.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. xij.

Exit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est itaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cum egredérétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et

Lot fílium fratris sui, univérsamque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananæus autem tunc erat in terra.

℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram quam monstrávero tibi : * Et faciám te in gentem magnam. *¶*. Benedicéns benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. — Et.

Lectio ij.

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidéntem habens Bethel, et ab Oriénte Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram va-

dens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra : descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinárétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ : Novi quod pulchra sis múlier : et quod cum víderint te Ægyptii, dictúri sunt : Uxor ipsíus est : et interficient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. *¶*. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. — Tres vidit.

Lectio iij.

CUM itaque ingrèssus esset Abram Ægyptum, víderunt Ægyptii múlierem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt

propter illam : fuerúntque ei oves et boves, et ásini, et servi, et fámulæ, et ásinae, et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? nunc igitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. *¶*. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle. Glória Patri. Tolle.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham patriárcha.

Lectio íb. Lib. i. cap. ij.

Magnus plane vir Abraham, et múltarum virtútum clarus insignibus, quem votis suis philosóphia non

pótuit æquáre. Dénique minus est, quod illa finxit, quam quod iste gessit : majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cuiusmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus. Ea enim virtus órđine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum : meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens : Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixisse, de terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

R. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tíneas Dóminum. **V.** Cumque extendísset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne exténdas.

Lectio v.

SED ídeo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret : ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cœlestibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præ-

cépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda præmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmódum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævenit, et secútus Deum exívit de terra sua.

R. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedícám tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. **V.** Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

Lectio vj.

SED quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abrahæ, et in Charran demigrávit : et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis

nostrí quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátió in cœlis est.

R. Deus dómini mei Abraham dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. **V.** Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut cum salúte. **G**lória Patri. Ut cum salúte.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xvij. f

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia ij. in Evang.

Edémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbádos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectiÓnis suæ glóriam prædíxit : ut cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent;

etiam, resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discipuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miraculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit : ut qui cœlestis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœlestia facta solidárent.

R. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine Deus Abraham, tu próspere fecisti desidérium meum. **V.** Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe dómine, et camélis tuis potum tribuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómini mei. — Dómine.

Lectio viij.

SED miracula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiéndasunt, fratres caríssimi, ut et in veritate credántur facta, et tamen per significatióne nobis áliquid innuant. Opera quippe ejus et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus : sed tamen quid per mystérium

significet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humanum, quod in parénte primo a paradisi gaudiis expulsum, claritatem supernæ lucis ignórans, damnationis suæ ténebras patitur. Sed tamen per Redemptoris sui præsentiam illuminátur: ut inter-næ lucis gáudia jam per desiderium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

R. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. **V.** Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxisti te de Ur Chaldæórum. — Noli.

Lectio ix.

Notándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dicitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur: luna autem in sacro elóquio pro defectu carnis pónitur: quia dum ménstruis moméntis decréscit, defectum nostræ mortalitátis designat. Dum ígitur Cónditor noster appropinquat Jéricho, cæcus ad lumen redit: quia dum divinitas

defectum nostræ carnis suscepit, humanum genus lumen, quod amiserat, recepit. Unde enim Deus humana patitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui videlicet cæcus recte et juxta viam sedere, et mendicans esse describitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

R. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, et clamávit ad eum: et ait illi Dóminus: * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen. **V.** Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquasset, interrogávit eum, dicens. — Quid vis. **Gloria Patri. Dómine.**

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato, loco hujus R. dicitur R. j. Feriæ ij. sequentis.

AD LAUDES.

Añæ. i. Secundum multitudinem * miseratiónum tuárum Dómine, dele iniquitatem meam.

Psalmi ut supra in Dom. Septuag. 461.

2. Deus meus es tu, * et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te.

3. Ad te de luce * vígilo Deus, ut vídeam virtútem tuam.

4. Hymnum dicite, * et superexaltáte eum in sæcula.

5. Omnes Angeli * ejus laudáte Dóminum de cælis.

Capítulum. i. Cor. xiiij.

FRatres, Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritatem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus. Ætérnererum. ut in Dom. Septuag. 467.

V. Dómine refúgium factus es nobis. **R.** A generatióne et progénie.

Ad Bened. Añæ. Ecce ascendimus * Jerosólymam, et consummabúntur omnia, quæ scripta sunt de Filio hóminis: tradétur enim Géntibus, et illudétur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occident eum, et tértia die resúrget.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Añæ. Iter faciénte Jesu, * dum appropinquáret Jéricho,

cæcus clamábat ad eum, ut lumen recipere mererétur.

Ad Absolut. Capituli Lectio brevis. Dóminus autem. 35.

AD TERTIAM.

Añæ. Transeúnte * Dómino clamábat cæcus ad eum: Miserére mei, Fili David.

Capit. Fratres, Si linguis. ut supra.

R. br. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. **V.** Avérte óculos meos, ne vídeant vanitatem, in via tua vivífica me. In. **Gloria. Inclína.**

V. Ego dixi, Dómine miserére mei. **R.** Sana animam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM.

Añæ. Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret: ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

Capítulum. i. Cor. xiiij. c

Caritas nunquam excidit: sive prophetiæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur: Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

R. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum

tuum. In ætérnum. *V.* In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. *Gloria.* In ætérnum.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. *R.* In loco páscae ibi me collocávit.

AD NONAM.

Añã. Cæcus magis * ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1. Cor. xiiij. d

Nunc autem manent, fides, spes, caritas, tria hæc : major autem horum est caritas.

R. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi, *V.* Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. *Gloria* Patri. Clamávi.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. *R.* Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Añã et Psalmi de Dominica. 150.

Capit. de Laud. 495.

Hymn. Lucis Creator. et

Dirigátur. 153.

Ad Magnif. Añã. Stans autem Jesus * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi : Quid vis ut faciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi : Réspice, fides tua te salvum fecit.

Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magnificans Deum.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap. xiiij.*

Ascéndit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et omnia quæ habébat, et Lot cum eo ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a Merídie in Bethel usque ad locum ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai : in loco altáris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequibant habitáre commúniter.

R. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta conválem Mambre : * Ædificávitque ibi altáre Dómino. *V.* Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem ter-

ram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. — Ædificávitque.

Lectio ij.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chanaanus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot : Ne quæso sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos, et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsta terra coram te est : recéde a me, óbsecro : si ad sinístram íeris, ego dexteram tenébo : si tu dexteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Eleváti itaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsta irrigabátur ántequam subvérteret Dóminus Sódodomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

R. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam : * Et ideo amícus Dei factus est. *V.* Fuit autem justus coram Dó-

mino, et ambulávit in viis ejus. — Et ideo.

Lectio iij.

Divisique sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan : Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot : Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Merídiem, ad Oriétem et Occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

R. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum mónitium, quem díxero tibi.

V. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle. *Gloria* Patri. Tolle.

Ad Magnif. Añã. Et qui præibant, * increpábant

eum ut taceret : ipse vero multo magis clamabat : Miserere mei, Fili David.

FERIA TERTIA.
De libro Génesis.

Lectio j. Cap. xiv. b

T egréssi sunt rex Sodomorum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxerunt áciem contra eos in valle Silvéstri : scilicet adversus Chodorlahomor regem Elamitarum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sennaar, et Arioch regem Ponti : quátuor reges adversus quinque. Vallis autem Silvéstris habebat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomórrhæ terga vertérunt, cecideruntque ibi : et qui remanserant, fugerunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomorum et Gomórrhæ, et univérsa quæ ad cibum pértinent, et abiérunt : necnon et Lot et substántiam ejus, filium fratris Abram, qui habitabat in Sodómis.

℞. Angelus. 492.

Lectio ij.

E t ecce unus, qui evaserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitabat in conválle Mambre Amorrhæi fratris Eschol, et fratris Aner : hi enim pepigerant fœdus cum Abram. Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numerávit expeditos vernáculos suos trecéntos decem et octo : et persecútus est usque Dan. Et divisís sóciis, irruit super eos nocte : percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illius, mulieres quoque et pópulum.

℞. Vocávit. 492.

Lectio iij.

E gréssus est autem rex Sodomorum in occursum ejus postquam reversus est a cæde Chodorlahómor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchisedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacerdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait : Benedictus Abram Deo excélso, qui

creávit cœlum et terram : et benedictus Deus excélso, quo protegente, hostes in má nibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus. ℞. Deus dómini. 493.

Ad Magnif. Aña. Miserere mei, * Fili David. Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

FERIA IV. CINERUM.

Si hac die occurrat Festum duplex ex majoribus vel alicujus Doct. Eccles., transfertur in sequ. diem **Duplici vel Semidupl. non impeditam. De Duplicibus vero minoribus vel Semidupl. fit tantum Commem. ut dicitur in Rubrica de Translat. Festorum. Aliis diebus Quadrag. usque ad majorem Hebdom., si occurrat Festum duplex vel semiduplex, fit de eo cum Commem. et ix. Lect. de Homilia Ferie. De Simpl. quoque fit tantum Comm. ut in Rubricis generalibus.**

In hac et sequent. Feriis usque ad Vesp. Sabbati Hymni, Capitula et alia omnia dic. ut in Psalt. per Annum, exceptis Añis ad Bened. et Magnificat : et post Laudes, Horas, Vesp. et Completor. dic. Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Pater noster. **Absol.** A vinculis. **Bened.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio j. Cap. vj. b

I n illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. **Lib. 2. de Serm.**

Dñi in monte, c. xij. t. 4.

M anifestum est his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dirigi : ne foris quærentes mercédem, huic sæculo conformémur, et amittámus promissionem tanto solidiórís atque firmiórís, quanto interiórís beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fieri imáginis Filii sui. In hoc autem capitulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam; et eo periculosiórém, quo sub nómine servitútis Dei decipit.